

Aadre
Jaan

Elainu Läer
klass 2⁴
Berggården,
Lisa

Ajaloos kontrolltöö nr. 1.

Renaissanceaja inimene. Renaissanceaja inimese ideealikus oli luju vaba isiksus, kes kõiki oma võimeid arendas kunsti-, kunstimaiusse, eenglikuse-, kehakultuuri- ja ilu alal. Oli üldagi inimlikku ei ole mille voojas" oli renessanssaaja inimese loosungiks. Rõhutati isiksuse vabast, seal juures ka vabast andes inimese madala mõte insinukidele, nagu soomus, süda-metus, egoism. Selle aja inimestest iseloomustavad head ja halvad omadused trikti kõrve ühes ja samas isikus. Ei või ka maimata jätkata naise üheväärsust mehega, mida tundisid arvukad portreeid sellest apst.

Saksa ja itaalia humanistid (võrellus), kui saksa humanistid tegelased usuliste kirjimustega katoliku kiriku puhedele paljastamisega, siis itaalia humanistidel alidi sevälisti rohkem rahvusvahised ja aja loolised huvid. Oldi humanitard klassilise kirjanlust. Piirti ära tada ellu antiikaega. Itaalia humanistid on Dante (+1321), kelle esimene kumuls proosa teos "Vita nuova" (uus elu) kumulub madalara edimesle psühholoogiliste sõromaanide lülka. Tema kirjutatud ka "Divina Commedia" (Inimlik komoodia), mis on maailma kirjanlusel tähelepanu väärsemaid teoseid. Seal kujutab ta lunaastaja ränna kätut läbi põrgu, suhastustule ja paradiisi. See on võimas filosofiliselt siigav lühileht. Petrarcha (+1374) lemmikala oli klassilise kirjanlus, kuid ta oli huvitatud samuti köögist vinhlikust. Ta oli lujevästi mõjustlased Ciceroost. Surema osa on tema födest kirjutatud Petrarca ladina keelis, kuid ta kirjutas nagu Dante, ka rahva keelis, itaalia keelis. Kuiksad on tema lühilised, sohetid, tähelepanu väärised kleepesuse lõhu. Temas tärkas ka osimegl ha losdus tunne, arusaamine maastiku vastu. Petrarcha on õratamol armastuse sureminevi kriitik ja klassilise kirjanluste vastu. Saksa humanistid: Erasmus Rotterdamus teoses Inglismaal, Madalmaail Saksa maal. Andis välja enne kreekakeelse festamendi ja avaldas antlikeste kirjanike ja kirikuisade kriitilisi väljacandeid, pikkas muniklust ja katoliku kiriku uudärühmades. Ta aga jäi katoliku kirikule tundlik. Surem osa saksa humanistile koitlus konflikti sahunast katoliku kirikunga, valgustasid küll selle puhesid kuid elvisid ja hoiusid selle töötu lülide. Reuchlin (+1522) sai kuiksas heebrea ja kreeka keelte ümrijana ja avaldatada joona. Tema lüli dominiklastega mõjutas teda koostama

"Epistulae abscurorum virorum" (Pimedate meeste kirjad), mille kirjutamisest ka teised saksa humanistid, nende hulgas ka Luther, osa võtsid.

Pimedate meeste kirjad paljastasid katoliku kiriku pahesid nii osavalls, et katoliiklased alul veel oma meeste poolt väljaantud arvaid. Melanchton on ka üks saksa humanistidest.

Kirik renessanssajal. Kui kirik ~~eskajal~~ oli ainus keelega, tarkuse ja võimu allikas, siis kastastatrenaessanssajal selle tähtsus. Paljastati jema pahesid ja väärvähtusi. Esiplaatrile kerkis kunstid kirjandus.

Seisurord Disk-Euroopas reformatsiooni ajastul. Kui kunst ja kirjandus lõhnas uuesti lääkcas, siis loimus muudatusi usulisel alal põhjas. Katoliku kirik oli oma võimu kastamas, sed preestrid ja paavstid ei elanud kööblalt ja, vajasid oma ukuse rahuldamiseks palju tala. Seepärast mölesid nad välja patunde andeks-andmiseks indulgens kirjad (rahasedelite vastu anti palud andeks). Esimesena lääkcas Prantsusmaa vastu paavsti võimule a. 1302. Inglismaal paljastas kiriku pahesid John Wyclif (+1384), kelle pooldajaid metsikult hukati. Tema pooldajaid hävitati metsikult. Tema usku levitati edukalt Bööriimaal. Kui tema järglane John Hus a. 1415 ketserluse pärast hukati nõndasid tema pooldajad tunnista ma rende usulakur-sekti.

Augustinlaste munk Martin Luther (1484-1546) on oma mehitse väljaastunisega paavsti ajuvõimust patunde muuhuse vastu välja astunud ja rahvuslike meelepaha Rooma vasku lökkede puhiund (a. 1517-1520). Tema õpetus, et inimene dihult usu kaudu önolsaks saab, mitte tegudega ja et Kristus Jumala ja inimese vahel vahendaja on, lähenemas läälikku löhet minneviku kirikus. Luther on katoliku kiriku föed ümber lääkamol. Katoliku kiriku seisust sakramendist jätkis fa ajult kaks (ristimine, ja pühadku sõõma-aeg). Pühakute kultuse hõritamud. Selle vastu aga püstitas suni paleusi pühakirjast. Taiku vabaheinise igasugusesel valendusest lusulises suhes Jumalaga. Võimalus uagaks saada ise seisvalt, kui harju pühakiri seda houab. Luther alustas võitlust kat. kiriku ja paavstluse vastu 1517. a. Wienbergis, lõi 1520. a. end ametlikult lahti, katoliku kirikust kaitses enkl. Wormsi riigipäeval a. 1521, kus seda kumulutati hindpriits. Luther tööbis pübli sakser külde, pani saksa viirgidele toetuse aluse ev. luteri kirikule, koostas oma õpetuse kokkuvõttena kaks katekismust, lõi kiriku laule ja viise, kastas katoliku kirikus töötava tsölibaadi (abielulus), muutis jumala teenistuse rahvakeelseks ja lihtsustas selle salitusi (Lutherlus).

Zwingli (+1531) ja Calvin (1564) on Sveitsi reformaatorid. Zwingli teotse Saksa-Sveitsus-Zürichis, Calvin Prantsuse Sveitsis - Genfis, nad on samuti luuka mõistmed paistude mõõtme, on aga ka taotle mud aigji ja kogumete reformatsiooni. Nende poolt rafalud kirikut nimetasid se "reformeeritud" kirikuid. Nende õpetus on sellor poolest järgi kindlam, et nad seadsid kristliku

periooda X
sisused korr.
"Europe"
(frangi)

3

koquaduse jäalle põhialuseks koquaduse poolt valitava vane mate kooguga. Luterluse kinkus aga lähevad piiskopi öigused üle maa hõrva deetüürsi lidele. Reformaatorid ei ole oma tee d mitte lõpuks kaiand, sest nad ei ale jutgnud eemaldada teatud luagesid need on:

1) piirkirja täieline autoriike juurdeku lunaastuslahte tunnistajana 2) Kristus inimme seha ja juurdeku lühes lõikus 3) Sakramendi lide lunaastusmõju uus kõrvul. Kui en ka se mad dogmatest kinni pidanud ja oma õpetussele nõudnud vahendikut uskumist, mida nad aga tukka mõystsid vanas kirikuõpetuses. Pimedalnd reformaatorid ei jõudnud mitte üksmeelde ja kyllustusid, õpetus es põhia õhtusõõmaajast, mille töötu nad endale palju kahju tegid.